

HISTORIK

December 2016

8. årgang nr. 17

Udkommer når vi orker det

**På "Mystery Tour"
med Fællesklubben
Læs side 8-9**

**Nu gælder
det om at
være SYNLIG
(læs side 2)**

**Kursus i
ledning
og stik
læs side
6-7**

Et risikabelt eksperiment

I snart flere årtier har det været "moderne" at outsource forskellige funktioner ud af virksomheder. Rengøring, kantine, intern post ja sågar lønregnskab eller anden administration. Naturligvis ikke til gavn for medarbejderne, men for at spare penge og besvær med funktioner som "lige så godt" kunne udføres af andre.

Colorprint og Dansk Avistryk er et par grafiske produktionsvirksomheder som har prøvet outsourcing af smed/el, men de er alle vendt tilbage til at have eget værksted, fordi erfaringerne var dårlige ... og dyre!

Det er nemlig ret dumt at outsource specialviden, som man ikke er sikker på man kan få igen.

På Aller Tryk har vi i modsætning til f.eks. Stibo fuld belægning

på rotationerne og korte deadlines. Vi er dybt afhængige af, at have eget værksted med fuld fleksibilitet. Inden ledelsen kaster os ud i "ideologiske" eksperimenter skylder de os svar på nogle spørgsmål:

Hvordan forestiller man sig at et eksternt firma skal opnå den nødvendige specialviden, vi har brug for når en maskine er brudt ned?

Hvordan vil ledelsen sikre sig at vi kan få assistance, hvis vores nuværende yngste medarbejdere vælger Enteco fra, fordi de kan få bedre løn- og arbejdsforhold andre steder?

Hvem skal undgælde økonomisk, når timelønnen i et eksternt firma, der mange gange højere end vores egen begynder at løbe stærkt, fordi vores planlægning altid vil være unøjagtig i et firma der lever af flow og korte deadlines?

Vi har et reservedelslager med værdier for et sekscifret pengebeløb, hvor der reelt ikke er nogen registrering ud over hvad der ligger i hovederne på Bendix og de enkelte medarbejdere. Vil og kan et eksternt firma ofre ressourcer på at etablere en sådan registrering? Skal reservedelslageret sælges med eller tilhører det Aller Tryk? Hvis det stadig tilhører Aller Tryk (som Jungersen vist foreslår) hvem skal så styre det?

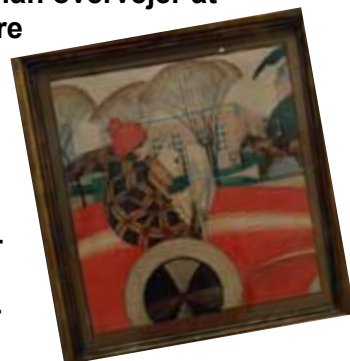
Personaleblad udgivet af Fællesklubben Aller Tryk
Redaktionen består af
Martin Christiansen, Flemming Krath Jensen og Benedicte Toftegård (ansv.)
Tryk: Aller Tryk
Indlæg sendes til:
taastrup@faellesklubben.com

Med kunstklubben på Arken: Martin Bigum og Gerda Wegener

Fremmødet var ikke så stort i år. Kunstklubben havde på grund af forskellige omstændigheder måttet udskyde sin årlige generalforsamling. Udstillingen fejlede derimod ikke noget. Henning Vikkelsø blev genvalgt som formand. Kunstklubbens budget er begrænset, og fra debatten kan nævnes, at man overvejer at

have færre årlige udstillinger, som hænger længere, men til gengæld er af bedre kvali-

Bo, Jan og Fredrik lægger den sidste taktik inden løbet.

DHL Stafet

Af Martin Christiansen og Frederik Selmann

Mandag d.29 august blev der endnu engang, åbnet op for fem festlige dage i Fælledparken. Og der er jo ingen fest uden Aller Tryk. Selvom løbeholdet i år ikke var så stort. Så derfor indtog vi teltet til en omgang stafet på sidste dagen. (fredag d.2 september).

Som noget nyt havde DHL

Stafetten valgt, at løbet ikke kun var for løbere. I år kunne man nemlig tilmelde sig Walk, hvor firmaholdet starter og går 5 km sammen på en særskilt rute. Men det havde Aller Tryk ikke i sinde at deltage i. For vores firma består jo kun af løbere som gerne tager kampe op imod 5km distancen.

Vi håber at se flere deltagere næste år til en hyggelig aften i

Vand ...
Vand

Jan kæmper sig heroisk over målstregen ...

teltet. Og husk 5km i løb er altså ikke særlig hårdt, hvis man selvfølgelig kan undgå sidestik og vejr-træknings problemer ved målstregen. ;-)

Der er masser af plads på grillen til flere deltagere næste år

Benedicte var dybt rystet da Frederik viste pølsen frem ...

Susanne og resten af slænget nyder de sidste aftentimer i teltet ...

Martin, Jørn og Jeanette venter spændt ved målet for at se hvem der har mest kulør i hovedet

Af Martin Christiansen

Rene Knust's tilgang til branchen har været lidt tilfældig. Da han gik i folkeskole arbejdede han som bydreng hos en købmand på Østerbro. Efter skolen (10 klasse) anede han ikke, hvad han ville, så han tænkte, at det der med butik nok lige var noget for ham. Så han gik i lære hos Irma i Skovshoved.

Det var en lille butik med rigtig mange stamkunder. En dag kom en af kunderne hen og spurgte om han ikke kunne tænke mig at komme i lære som trykker. Rene fortalte mig, at hun virkelig måtte kunne se på ham, at det der med butik, det var nok ikke lige var ham alligevel. Hendes mand var ejer af et lille trykkeri i Herlev, der hed Asbjerg Grafisk Tryk. Der blev han så udlært og arbejdede der i en del år.

Øl- og vand etiketter

Efter eventyret i Asbjerg Grafisk Tryk var han hos Bording Grafik i Herlev i et par år. Der trykte de øl- og vand etiketter. Da Carlsberg fik trykket priserne så meget ned, at det ikke løb rundt, valgte Bording at stoppe samarbejdet og de

René Knust tog turen omkring Irma men ...

Stamkunden foreslog han skulle være trykker

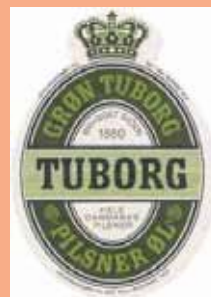
var mange, som mistede jobbet den gang.

Rene holdte en pause i nogle år, hvor han var blandt andet var i SAS i kuffertafdelingen. En dag ringede hans gamle chef og spurgte, om han ikke lige gik og savnede branchen. Rene takkede ja til tilbuddet om at komme tilbage på Bording. Rene arbejdede der i nogle år, men derefter blev Bording opkøbt af Centertryk, hvor han fortsatte i 12 år, indtil de gik Konkurs i 2015.

Rejse og vandreture

Rene er gift på 22. år med sin kone Betina. Betina tog en datter

med ind i forholdet, som i dag bor i Brighton i England, hvor hun er ejer af en Pub. Rene og Betina har en dreng sammen ved navn Markus, som er 19 år. Markus skal igang med sin uddannelse og starte på HTX. Rene og Betina elsker at rejse ... lige fra storbyferie til natur ferie. De kan godt lide at vade rundt i naturparker og så gør det bestemt heller ikke noget, at der kommer lidt lækker mad og drikke på bordet

Af Martin Christiansen

Mats Tokerud blev ansat her hos os, da Aller Norge lukkede. Mats har taget en del kurser, inden han valgte vejen som trykker.

Han har blandt andet taget et grundkursus som mekaniker, elektromekaniker og et kursus i tryk. Efter at have været på kursus i tryk, valgte han den vej og han fortalte, at en af grundene til at trykker branchen vakte hans interesse var, fordi han godt kunne lide at arbejde med hænderne.

I perioden 2001 til 2003 kom Mats i lære på Romerike Grafisk's ark trykkeri og gennemførte sin uddannelse som trykker. Derefter arbejdede han nogle forskellige steder. Fra 2003 til 2010 arbejdede han hos Nordberg Tryk. Efter Nordberg kom han til Aller Tryk Norge hvor han arbejdede i fem år i perioden 2010 til 2015 indtil, de valgte at lukke.

Mats er en meget social samt festlig fyr og er meget flittig til at komme til vores firmature. Når Mats har fri, bruger han tiden på sin kæreste, byture og venner. Kæresten mødte han på en gratis

koncert i Kongens have. Hendes familie er fra Randers, og da svigermor også er af udenlandsk afstamning, forstår vi hinanden godt, siger Mats. Han tager ofte til Norge og besøger venner og familie i Oslo. Udover venner og familie går Mats heller ikke i vejen for en god pub quiz.

Hvad forskellen er på Oslo og København?
Ah, der er længere åbent, billigere øl og restauranterne er til at betale.

Er det derfor, du er blevet mere rundhovedet?

Ja!

Hvad forskellen er på danske og norske trykkere?

De danske trykkere snakker underligt.

Elektriske uger i Sønderborg

Nu har seks kolleger været afsted

Lasse Petersen er en af de i alt 6 kolleger som har kastet sig ud i et el-kursus under kompetencefonden.

Husjournalen har fået ham til at fortælle om sit udbytte og sine oplevelser med det.

El-skabet ikke helt sort

“Jeg har kun positivt at sige om det. Jeg syntes det var virkelig interessant. Lige pludselig er der en masse som går op for en og det er ikke længere ”helt sort” at glo ind i sådan et el-skab.

Vi lærte lidt om følere og sensorer og det var sjovt fordi det jo relaterer til det vi laver og de prob-

lemer vi kan have i det daglige. Vi lærte bl.a. noget om hvordan forskellige motorer kan være afvisende overfor støv eller vand. En konkret opgave var, at få en motor til at trække en slæde ved hjælp af styring med et diagram.

Jeg synes i det hele taget det var rigtig spændende at få lov til at bruge hovedet til noget andet end det man plejer. Minuset er selvfølgelig at vi ikke kommer til at arbejde med det vi har lært i praksis. I øvrigt kan man også lære noget om elektricitet til sit eget hus og få nogle gode fif at tage med hjem.

Man får dog klart at vide hvad man må og ikke må lave selv. Torben Ellesøe, Michael Jensen og jeg deltog i et kursus, hvor vi bl.a. var sammen med industri teknikere fra Novo. De havde måske lidt mere basisviden hvad angår el, fordi de skulle direkte ud og arbejde med det bagefter, men lærerne var flinke til at forklare os andre det hele fra bunden.

Som at bo på hotel

Det med alle de mange ansøgningskemaer for at komme på kursus

er bøvlet første gang man prøver det, men nu har jo prøvet det. Næste gang ved jeg jo, hvad jeg skal gøre og pengene kom hurtigt ind på kontoen. Men det lille ”ekstra skema” fra Fællesklubben må jeg konstatere, at jeg slet ikke havde noget økonomisk tab på de to uger. (Bortset fra det ulogiske i at kompetencefonden ikke dækker broafgiften?) Og jeg oplevede til gengæld to uger med en hel anden frihed.

Man går i skole fra 8.10 til 15.35 med tre indlagte pauser. Det er voksenhold med voksen ansvarlighed og undervisningen er seriøs. Jeg kan ikke lade være med at rose forplejningen på det lokale skolehjem. Det er faktisk ligesom at bo på hotel. Maden er helt i top, der er endda dessert og kaffebord

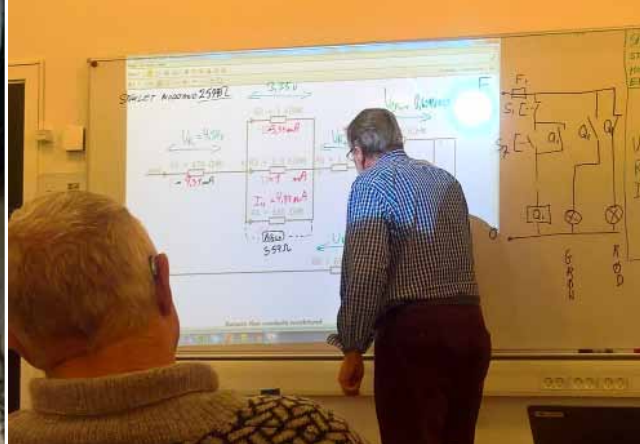
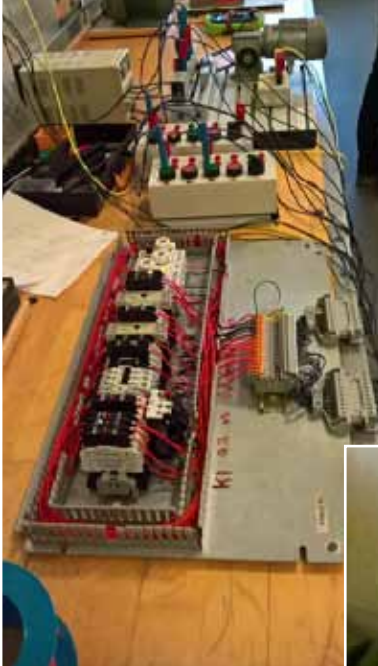
med kage. Byen Sønderborg er hyggelig og vi nød det fantastiske vejr med en øl nede ved havnen.

Fremtidsperspektiver

I løbet af ugen får man også besøg af en skolevejleder. Hvis man ønsker det, kan man få en samtale under 4 øjne. Hans opgave er at flytte folk fra ufaglærte (eller fra andre fag) til at blive automatikmontører. Man kan selv bygge et forløb op med flere kurser og på den måde opbygge merit til uddannelsen. Det kræver dog en praktikplads i 1,4 eller 1,6 år før man er udlært, men det er da et godt stykke på vejen, hvis nu man en dag ikke kan få job som trykker længere.

Nu glæder jeg mig til at HK laver det næste kursuskatalog, så jeg kan komme i gang med at søge videre.

BT

Kursusdeltagerne blev udfordret, men der også plads til det sociale. Her Søren Kristoffersen og René Dupont i hyggeligt samvær.

Digitale muligheder og computerleg i København

Lært at lave en APP ... hvordan klipper man en lille film sammen af det man kan filme med sin mobil, sit kamera eller Ipad.?Og hvordan bygger man en hjemmeside? Der blev eksperimenteret og leget med computere for fuld skrue og alle gik hjem med større indsigt end de havde før. Hvem ved ... måske får Fællesklubben snart sin egen hjemmeside?

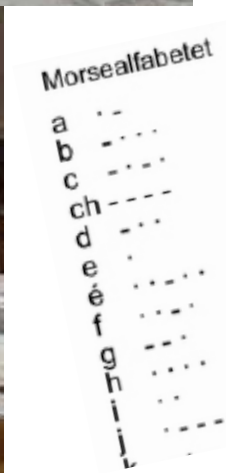

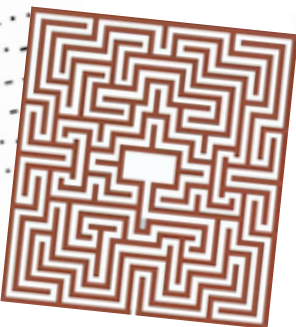
På "Mysteri Tour"

Solen skinnede fra en næsten skyfri himmel, da vi mødtes i Nyhavn lørdag den 10. september for at starte den årlige skovtur med en kanalrundfart. Det medbragte øl var koldt og humøret fejlede ingenting.

Efter en glimrende sejltur blev vi sat af ved Toldboden og gik i samlet trop ned til Grønningen, hvor vi skulle på "Mysteri Tour." Efter

x
y
u
z
æ
ø
å
1
2
3
4
5

med Fællesklubben

noget besvær blev vi indelt i fire hold, som blev låst inde i hver sit lokale. Besken var at man ikke kom ud før man havde løst opgaverne. Lokalet var indrettet med skab, tavle, en labyrint, et skrivebord med en gammeldags skrivemaskine, der iøvrigt skrev et andet bogstav end det man trykkede på. Der var gemte nøgler, morsealfabet, reagensglas, der var "radioaktive" når man lyste på dem, særlige briller som man kunne se tal gennem på en skærm, mystiske låsekompositioner og en ligning, der skulle løses. Det var svært men sjovt.

Derefter blev vi hentet af en bus og kørt af Strandvejen mod Vedbæk til Strandmøllekroen, der lå helt ud til Øresund. Enkelte fik prøvet vandtemperaturen. De fleste nøjedes med drink og øl på

terrassen. Maden var udsøgt og stemningen så fin at flere fortsatte efter at vi var blevet kørt tilbage til København Hovedbanegård. Jernbanecafeen viste sig fra sin bedste side i den lune aften.

Tak til Helle fra CTP, som var den fantasifulde arrangør.

BT

Fra glarmester til trykkeriarbejder:

Nu vil Torben Clausen op til skovens dybe stille ro

Torben Clausen er blevet godt træt af weekendarbejde og da han er blevet 63 år, har han besluttet, at nu må det have en ende. Husjournalen fangede ham inden han forlod os:

“Jeg har arbejdet siden jeg var 15 år, og nu vil jeg gerne have et andet liv mens jeg er frisk. Oprindeligt er jeg uddannet glarmester. Desværre er det ikke et fag, man kan leve af. Allerede da jeg var ung, var lønnen så lav, at jeg hurtigt valgte noget andet for at få råd til min lejlighed. Først blev jeg salgsschauffør hos Schulstad i 4-5 år, så fik jeg job som brødopstiller på Schulstads fabrik på fast nathold.”

Diesel gav hovedpine

“Vi var en del kolleger som kørte gaffeltruck indendørs, de var dieseldrevet og det var lastvognene også, så luften var tyk af udstødning. Når man gik hjem fra arbejde havde man tit hovedpine. Jeg klagede til SI-repræsentanten, som lovede at tage sagen op. Det gjorde han nok, men ledelsen svarede ved at gøre ham til værkfører på natskiftet.

En morgen jeg skulle hjem, kunne jeg mærke at min krop rystede, så dårligt havde jeg det. Så besluttede jeg selv at stille op til SI-repræsentant. Da jeg var blevet valgt, gik jeg til ledelsen med det samme og sagde, at det ikke kunne være rigtigt, at folk skulle gå syge hjem. De henviste til at der var planer om opbygning af lageret inden for de næste 5 år. Fem år! Det syntes jeg ikke, at jeg og mine kolleger kunne vente på, så jeg

ringede til arbejdstilsynet. De spurgte om jeg ville være anonym. Næh, sagde jeg. De må gerne vide at det er mig. Så troppede de op og firmaet blev pålagt øjeblikkelige ombygninger. Det kostede vist flere millioner, så jeg tænkte at jeg nok hellere måtte se mig om efter noget andet at lave.”

“Jeg havde en god kammerat, der arbejdede på det daværende Recato trykkeri. De søgte en trykkeriarbejder til at køre fast nat. Så det er 31 år siden, jeg kom ind i branchen. Det var okay arbejdstider (30 timer om ugen), så det blev jeg glad for. Desværre blev det opkøbt af NB, og så blev det knap så sjovt, men jeg nåede at være der i 19 år, inden jeg endte på Aller Tryk.”

“Jeg har et hus i Sverige ... et stykke oppe, ca. – tre timers kørsel ... med egen skov og fred og ro. Jeg glæder mig til at nyde naturen, fælde nogle træer, kløve noget brænde og den tilhørende lade skal have en omgang svenskrød malning. Vi er flyttet til Mosede nede ved Greve. Det hus skal jo også vedligeholdes, og så skal man jo dyrke sport for at holde sig i gang siger de. Dartpile og sådan ...? Jeg holder nu også af at cykle lange ture i området og så har jeg tre børnebørn.”

“Aller tryk har været en god arbejdsplads ... mest på grund af kollegerne og så endte jeg alligevel med at være her i 11 år, “slutter Torben Clausen.

Frokostklubben fandt årets pokalvinder

Af Martin Christiansen

Frokostklubben Sammenholdet holdt generalforsamling i Want2bowl i Taastrup. Og selvom der var delte meninger, om hvordan det nu skulle gå. Kan jeg røbe at det faktisk gik rigtig fint.

Efter en vel overstået generalforsamling, skulle der noget mad på bordet og folk var lidt spændte. Frokostklubben har nemlig huseret i Restaurant Toppen i roskilde i mange år. Der har de serveret en overdådig frokost buffet, og mange var speptiske over for hvad en bowling buffet kunne præstere. Og om en bowlinghal kunne leve

op til vores normale standard. Men folk blev meget overrasket. For klubbens formand Michael Høj, havde bestilt et lækker traditionel julefrokost buffet bord. Så folk gik til angred og var helt vilde.

Efter folk havde fyldt vommen og sat bæltspændet et hak længere hen, var det tid til den årlige bowling turnering. I finalen stod Kurt Eriksen, Martin Christiansen, Rene Knust, Morten Bramsted og Peter Højland ansigt til ansigt. Der var kamp til stregen, men til sidst kunne Martin trække sig sejrsgigt ud og blive kåret til nybagt bowling Champ.

SAMMENHOLDET

Kort sagt blev det imod alt forventning en hyggelig og festlig aften i bowlinghallen i Taastrup.

Portræt af Aydin

Aydin er født i 1977 i byen Tabriz, der ligger i det nordlige Iran op imod Armenien.

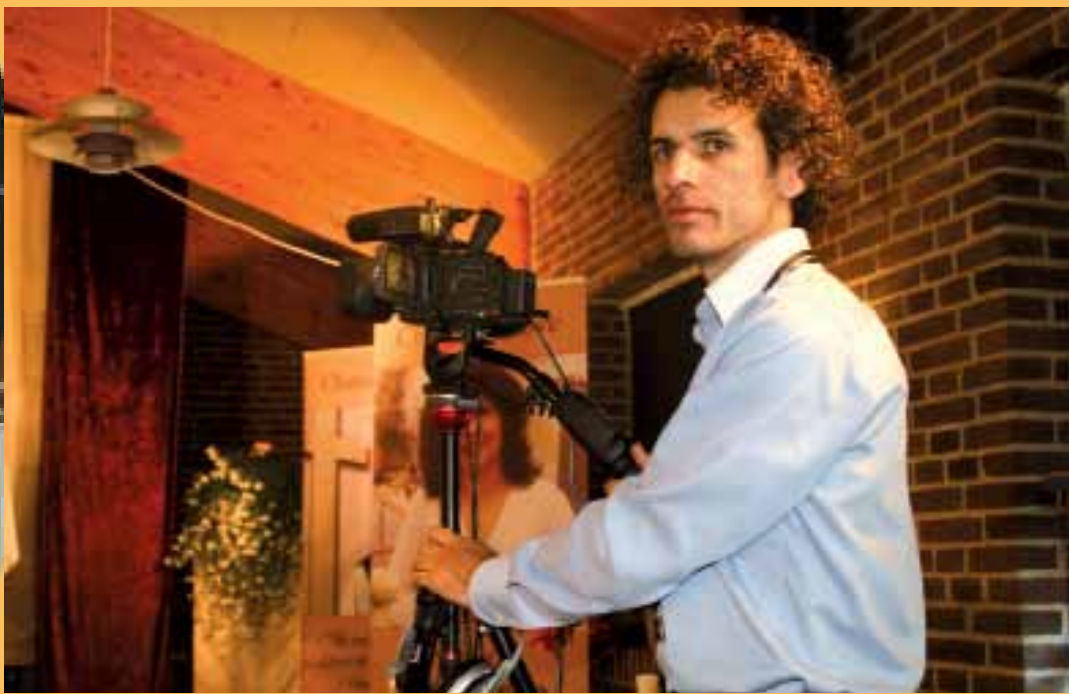
Familien ejede og drev en foto-forretning og lige fra han var 8-9 år begyndte han at lege med kameraer og motiver. Da han blev 14-15 begyndte han at arbejde i butikken efter skoletid. Han hjalp med at fremkalde billeder og ekspedere kunder. Han kunne også selv lide at lave "kunstfotografier" og da videooptageren kom frem eksperimenterede han både med at filme og klippe film sammen. Han fandt hurtigt ud af, at han kunne tjene gode lommepenge ved at tage ud til bryllupper og fødselsdagsfester.

"Da jeg blev 18 år, fik jeg anbefalet at søge en uddannelse som grafiker. I Iran foregik det på den måde, at jeg gik til en privat lærer, som underviste mig i Photoshop, Freehand, små animationsprogrammer osv. Et par år senere besluttede jeg mig for at flytte til Teheran. Her søgte jeg ind på et Engelsk College/Akademi som havde en selvstændig afdeling i Teheran. Her lærte jeg In-design og mere Photoshop. Så meget at jeg

som 21 årig kunne starte min egen lille virksomhed. Dengang var det stadig almindeligt, at forretningsfolk fik trykt visitkort i sort-hvid i bogtryk på en vingeautomat.

Jeg var den første som tilbød dem visitkort i 4 farver. Jeg samlede flere kunder sammen og trykte f.eks. 35 forskellige visitkort på én gang i offset på en GTO. På den måde var det en god forretning at trykke 1000 visitkort og jeg tjente kassen ... selvom jeg var en ret ung mand.

Det gik godt et par år, men af politiske og personlige årsager kunne jeg ikke leve under præstestyret i Iran. Jeg flygtede fra mit hjemland da jeg var 23 år, først en periode i Tyrkiet og til slut til Danmark i december 2004. Jeg fik opholdstilladelse i Danmark august 2005, og der havde jeg allerede været i praktik på et lille tekstiltrykkeri. Senere fandt jeg en anden grafisk arbejdsplads, hvor jeg arbejdede ca. 6 måneder i praktik, og blev ansat i juli 2006. I 2008 besluttede jeg mig for at starte på uddannelsen som grafisk tekniker mens jeg var stadig ansat. Jeg blev udlært i 2012 og fortsat at arbejde

på somme trykkeri, hvor jeg deltog i mange forskellige funktioner. (Digital tryk, storformat print, efterbehandling osv.) Egentlig var jeg glad for at være der, men efter mere end 9 års ansættelse gik det op for mig, at de lønnede mig alt for lavt). Jeg var ikke helt opmærksom på hvordan det danske arbejdsmarked hang sammen med rettigheder. HK anbefalede mig at komme på et kursus, hvor jeg kunne lære om disse ting. Jeg spurgte min arbejdsgiver om fri. Desværre blev jeg afskediget kort efter og det skuffede mig meget.

Efter et kort vikariat på "Biblioteksmedier" fik jeg job som afløser her på Aller. Nu er jeg kommet ind i stambemandingen og jeg må sige at jeg er rigtig glad for at være her. Der er en hyg-

gelig atmosfære og gode kolleger. Jeg har ikke problem med at lave fysisk arbejde. I min fritid pusler jeg stadig med at lave grafikerarbejde til mine iranske venner. Vi har et godt netværk og holder en del fester sammen.

Min kæreste og jeg købte en god lejlighed i Birkerød. Vi bor stadig sammen, selvom vi desværre ikke er kærester længere, så nu har jeg meldt mig ind i Typografernes Stiftelse. Hvis der bliver en lejlighed ledig der ... så kan det være, at det bliver mig som flytter.

Præstestyret i Iran er ikke helt så restriktivt længere. Derfor tog jeg chancen og besøgte mit hjemland i min ferie. Min far er død men jeg genså min mor efter flere års adskillelse. Det var et bevægende øjeblik."

BT

*Aydin har meldt sig med sin kunnen
og inspiration til layout
af Husjournalen*

Fredag de 28. oktober blev der afholdt en lille afskedsreception for Rota 2. Den sidste Heidelberg-Gosh maskine i Aller Tryk. Den nåede at blive 14 år og nåede at levere ? tryk

Rota 2
I dag si'r vi farvel til Rota 2
Du er forældet, udskaeldt, analog
Kasseret blev du, Rota 2

Rota 2
Allan syntes aldrig du var rigtig go'
Alt for langsomt var dit tempo ...po
"Ja, hva' så boys, på Rota 2!"

Rota 2
Man skal ikke underkende dit niveau
Nu blir' "perfect binding" snart sat i bero
Når du er fortid Rota 2

Hvor mon,
alt det liv, som der var
vil blive af?
Blir' her lige pludselig tomt og trist
og meget stille

Rota 2
Din fals den flæde som en Bjørneklo
Og det er ikke spor af overtro:
Du havde luner, Rota 2

EJ-2
Hvor har vi stoppet tit på EJ-2
Men ved I så hvad "El-Kim" foreslog:
Prøv "sluk og tænd" på Rota 2

Rota 2
Vi sku' bruge mangt en fedtet kno
For på dig fik skidt lov at gro
De blev forsømt, (stakkels) Rota 2

Rota 2
Vi vil savne din manøvrebro
Der var lys og plads til mer' end to
Og højt til loftet, Rota 2

Hvor mon,
alt det liv som der var
vil blive af?
Blir' der, lige pludselig tomt og trist
og meget stille

Farvel til Rota 2 den 28. oktober 2016 (melodi: Beatles "Yesterday")

Rota 2
Tre maskiner er nu skåret ned til to
Skønt nedbrud ofte er en risiko...
Du vil bli' savnet, Rota 2

Rota 2
I mange år du både gav og tog
Til sidst var du vidst bare malkeko
Nu' du solgt som guldkalv, Rota 2

Rota 2
Aller Holding krydrer røv i Monaco
Du skal dække deres tabskonto
De snupper alt fra Rota 2

Hvor mon,
alt det liv som der var
vil blive af?
Blir' der lige pludselig tomt og trist
og meget stille

Rota 2
Da du blev stillet op i 2. 0. 2.
Da var vi alle fyldt med fremtidsstro
Den fiser ud med Rota 2

Rota 2
Du skal rejse til Moskva og bo
Stå hos Putins tryk-politbureau
Så skål i vodka, Rota 2

Rota 2
Mon du bli'r skidefuld, monstro ...
af mange ordrer trykt på fremmedsprog
Mon du blir' lyk'lig, Rota 2?

Til venstre ses den klassiske
melding "EJ2 stop" (17 til 28 gange
dagligt mindst).
Til højre den lige så klassiske
model "Lukning af el-låge med tape".
Sidstnævnte vil sikkert overleve på de
nyere maskiner.
Nederst tv.: Ingen vej tilbage ...
næste gang falder håndtaget af!

SIMON DUE

Udlært Automatiktekniker

Yngste mand i service afdelingen

Simon er udlært automatiktekniker og yngste mand i serviceafdelingen.

"Jeg har altid vidst at jeg gerne ville noget med elektricitet, selvom der ikke er andre i familien med det fag. Jeg synes det er spændende og sjovt at lege med. Først tog jeg grundforløbet, men senere fandt jeg ud af at det der interesserer mig mest er relæstyring altså automatisk styring ved hjælp af el.

Mit valg af uddannelse gjorde at jeg måtte flytte hjemmefra som 17 år. Jeg skulle nemlig gå på skole i Sønderborg og jeg fik også praktikplads på Als. Virksomheden hedder Alsmatik. Jeg er født og opvokset først i Greve og senere Bjæverskov, men Sønderborg var slet ikke værst.

Jeg fik et billigt kollegieværelse og Sønderborg er lidt af en uddannelsesby med mange unge mennesker. Der er sygeplejeskole og dengang var der også en sergentskole så det kunne godt mærkes i nattelivet. Jeg syntes også at skolen i Sønderborg har rigtig gode lærerkræfter.

Da jeg blev udlært søgte jeg et job som rejsemonter. I ti måneder servicerede jeg forskellige virksomheder i hele Nordeuropa. Jeg skulle **fx. flyve til Manchester med en pakke og hjem igen fordi det var billigere og hurtigere end at sende den.** Det hårdeste jeg oplevede var en tur til Holland. Jeg kørte ti timer i bil, udførte en reparation og kørte ti timer hjem igen. Det gør jeg aldrig igen!

En af mine opgaver var at servicere palleteringslinjen på den blå Supra i Tåstrup. Her snakkede jeg med Kim Magnussen, som spurgte om det ikke var noget for mig at arbejde på Aller Tryk. Da jeg så blev arbejdsløs et par måneder senere var det oplagt at høre om I stadig havde brug for en mand. I starten skulle jeg lige vænne mig til at møde samme sted hver dag, men nu synes jeg at jeg er faldet rigtig godt til.

Der går nogle rygter om at Jungersen kunne tænke sig at udlicitere til Inteco. Dem har jeg mødt da jeg arbejdede i Sønderjylland bl.a. på Danfoss. Det er ikke mit indtryk at de arbejder særlig meget med el-styring.

Min fritid bruger jeg på kæresten, på computerspil og på at klatre. Jeg er medlem af Copenhagen Bolder. Der giver mig adgang til at boltre mig på indendørs klatrevægge i 24 timer i døgnet. Det er selvfølgelig sjovest når vi er nogle venner sammen afsted.